

Tuần Báo Vô Vi

31 tháng 10 năm 2021

Số 575

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn đạt đến thanh tịnh thì phải làm sao?
- 2) Khai màn bằng cách nào?
- 3) Mở trí bộ óc có gì thay đổi không?
- 4) Sáng suốt để làm gì?
- 5) Xây dựng tốt cho ai?
- 6) Làm sao mặt mày được tươi?
- 7) Muốn được sự quân bình thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Disneyland, 11/1/04 1) Hỏi: Muốn đạt đến thanh tịnh thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn đạt tới thanh tịnh thì phải tự dứt khoát mọi việc không cần thiết. Kệ: Một lòng xây dựng chỉ có tâm Tự thức giao duyên tự tiến thâm Trực chỉ một đường không động loạn Thành tâm tu tiến tự khai màn.	Disneyland, 12/1/04 2) Hỏi: Khai màn bằng cách nào? Đáp: Thưa khai màn bằng cách mở trí. Kệ: Khai màn mở trí tâm linh tiến Chon thức minh tâm tự cảm hiền Quý tướng Trời cao tự giao liên Thiên địa tuần hoàn không khí triển.
Disneyland, 13/1/04 3) Hỏi: Mở trí bộ óc có gì thay đổi không? Đáp: Thưa mở trí bộ óc nhẹ nhàng và sáng suốt. Kệ: Khai thông trí tuệ tự phân hòa Chuyển hoá không ngừng tự thức ra Sống động không còn gieo ý động Phân minh đời đạo thành tâm tiến.	Disneyland, 14/1/04 4) Hỏi: Sáng suốt để làm gì? Đáp: Thưa sáng suốt để xây dựng tốt. Kệ: Quy nguyên thiên giác khai minh trình Vũ trụ càn khôn cảm thức minh Giải tỏa phiền ưu tự quý mình Khai thông trí tuệ rõ hành trình.
Disneyland, 15/1/04 5) Hỏi: Xây dựng tốt cho ai? Đáp: Thưa xây dựng tốt cho chính mình và ảnh hưởng mọi người. Kệ: Xây dựng tốt hòa hợp với người Trì tâm tu luyện lại càng tươi Quy nguyên giềng mối tự vui cười Tự thức chon tâm học hỏi người Chon tâm tự thức tự mình tươi.	Disneyland, 16/1/04 6) Hỏi: Làm sao mặt mày được tươi? Đáp: Thưa thực hành đúng đắn thì mặt mày sẽ được tươi. Kệ: Liên hệ nguyên khí trong sáng tươi An vui thanh tịnh sống tươi cười Gieo duyên tận độ sống vui tươi Uyển chuyển không ngừng trí phát quang.
Disneyland, 17/1/04 7) Hỏi: Muốn được sự quân bình thì phải làm sao? Đáp: Thưa, muốn có được sự quân bình thì phải siêng năng thực hành pháp môn. Kệ: Nguyên lý khai thông tự đạt minh Hành trình khai triển quy giềng mối Bình tâm thanh tịnh thức từ hồi Uyển chuyển không ngừng quy một mối Hành thông tự đạt tiến từ hồi.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 14 (tiếp theo)

...
“*Tự hành sáng suốt muôn phần cảm giao*”: Trình độ chúng ta tới đâu, chúng ta tiến tới đó, mới cảm giao được. Bên trong cũng như bên ngoài.

“*Chẳng phân Trời thấp hay cao*”: Không nên so sánh ông Trời thấp, ông Trời cao, rồi sanh ra động loạn chứ chẳng ích gì.

“*Trong ta sẵn có nơi nào cũng thông*”: Ở bên trong ta có. Bởi vì không có con người, không có khối óc, không có này kia kia nọ, không bao giờ chấp nhận mà nhìn nhận ông Trời. Mà bây giờ chúng ta có khối óc thì bên ta đã có rồi. Chúng ta khai thông ra thì chúng ta thấy Trời, thấy Phật rõ ràng, nơi nào cũng thông. Lúc đó, chúng ta hiểu được rồi.

“*Nằm trong định luật hóa công*”: Ôm cái thể xác này phải chấp nhận, phát triển và tiến theo định luật của hóa công mới khai thông nổi.

“*Quy về thanh tịnh khỏi phòng khỏi lo*”: Lúc đó, chúng ta mới quy về thanh tịnh khỏi phòng khỏi lo. Tại sao phải nằm trong định luật hóa công? Bởi vì sanh, trụ, hoại, diệt. Định luật sanh, lão, bệnh, tử cũng là bài học. Nếu chúng ta không chịu học làm sao chúng ta rõ được cái mức tiến, mà chính hóa công là gì? Hóa công có phải là thù nghịch với chúng ta không? Hóa công dẫn giải sự tiến hóa của chính chúng ta và hỗ trợ cho chúng ta tới thành công mà tại sao chúng ta nghịch lại. Cho nên nói “*ngịch thiên giả vong*” là ở chỗ đó, chúng ta “*thuận thiên giả tồn*” là chúng ta phải học và chấp nhận thấy sự sai lầm của chính mình, sửa đi thì nó sẽ hết. Muốn xóa bỏ tội trạng thì phải chấp nhận, phải nhìn nhận sự sai lầm của chính mình mới xóa bỏ được tội trạng, mới thăng hoa, mới sáng suốt được.

Chúng ta trở về thanh tịnh là gì? Thanh tịnh là sáng suốt đời đời, khỏi phải phòng lo như người thế gian. Nay sợ người này cướp của, người kia cướp của. Còn cái kia nó ở trong sự công bằng của mọi giới trong chu trình tiến hóa đã hoạch định tiến tới đời đời. Ai cũng lo tiến, đâu có ai ăn cướp của ai. Bởi họ có sẵn vốn, họ có sẵn sự sáng suốt của họ là thanh khí điển của chính mọi linh căn đều có hết

thầy. Khỏi lo âu kẻ này ăn cướp mình, mình phải đi ăn cướp của thiên hạ, gây nghiệp quả rồi chậm tiến. Còn đàng này chúng ta tu cái pháp này là lo giải, lo tiến. Lo ôn tồn khép mình để sửa tiến mà thôi. Chứ không phải rằng đi ăn cướp của họ, lợi dụng của họ mà lo. Chúng ta không có làm điều đó.

Chúng ta ở thế gian làm con người phải khổ hạnh, phải sống chung với xã hội, phải chấp nhận hoàn cảnh hiện hữu để lo làm những điều tốt, là đem lại nội tâm chúng ta tiến triển tốt, không nghĩ làm những điều xấu cho ai. Phải tận tâm mọi sự việc thì lúc đó chúng ta thấy rõ chúng ta được tiến từ đời lẫn đạo.

“*Dù cho thế sự quanh co*”: Cũng như là bài toán ở trong trường ông thầy cho phải quanh co, mà quy nguyên cái giải pháp cũng chỉ có một mà thôi. Chúng ta thấy rõ như thế đó và chúng ta, người tu tịnh thì chúng ta thấy cái sự quanh co đó là phải có. Chính bản thể chúng ta, trong cơ tạng chúng ta cũng vẫn quanh co, nhưng mà chúng ta đã dùng Pháp Luân Thường Chuyển để cho thống nhất mọi nơi mọi giới.

“*Tan tan tự tự lần mò đến nơi*”: Trong đó khi các bạn chuyển Pháp Luân Thường Chuyển thấy rõ trong cái tan tan tự tự rồi lần lần mò đến nơi. Tu rồi nó phát huệ, minh tâm kiến tánh là tới nơi chứ gì?

“*Rõ mình rõ họ rõ Trời*”: Chúng ta hiểu ta trước, rồi hiểu thiên hạ, rồi hiểu sự hóa hóa sanh sanh của Trời Phật là chúng ta vững tiến rồi.

“*Quy nguyên không động chẳng lời thờ than*”: Chúng ta quy nguyên không động, đâu còn thờ than. Lúc mình thờ than là mình còn động, mà mình tu về không động thì đâu có chấp nhận sự thờ than, đâu có dung thứ cho thờ than, không có vun bồi cái chuyện đó. Cho nên, chúng ta phải trở về không động, thì không có cái gì thờ than hết, rõ rồi. Càng ngày chúng ta vun bồi và giữ lấy cái đó thì càng ngày càng sáng suốt.

“*Đệ huynh đệ luận bàn*”: Anh em chúng ta tu rồi luận bàn. “*Điển tròn sáng suốt bàng hoàng*

tiêu tan”: Chúng ta xét một hồi rồi điểu ở trên đầu nó rút, nó tròn, nó sáng suốt thì sự bàng hoàng tiêu tan. Chúng ta ngồi chung nhau với anh em. Chúng ta tu trong lúc thiền giác, chị thấy sao, anh thấy sao, rồi chúng ta luận xét những đường lối tiến triển.

Trước kia, tôi không được hiểu những điều này, ngày nay tôi hiểu, vậy chứ anh hiểu gì? Chúng ta sẽ đàm luận, lúc đó bề trên mới vun bồi thanh điểu đưa xuống và thừa tiếp rút cái phần thanh điểu của chúng ta lên thì tự nhiên điểu phải tròn. Hòa với càn khôn vũ trụ thì nó phải tròn, sự bàng hoàng tiêu tan và sáng suốt thêm.

“Hành trình tiến giải tâm an”: Hành trình thấy rõ ràng rồi chúng ta cứ tiến, cứ giải. Tâm chúng ta ổn định, chắc chắn là phải đi đến sự thành công.

“Cha Trời ban rải mở đảng cứ đi”: Bề trên, Đấng Tạo Hóa đã ban rải cho chúng ta, đã mở đảng cho chúng ta sẵn hết, cứ đi tới, tại sao còn rụt rè nữa. Nhưng mà hành trình luôn luôn có sự thử thách, có sự cam go, chắc chắn rồi. Bởi vì chúng ta muốn tiến tới thanh tịnh thì phải đi trong động. Chúng ta đạt được cái tịnh mới thấy cái tịnh là cao quý và giữ cái tịnh đó đời đời không bao giờ bỏ nó. Chúng ta phải thực hiện và sống trong thanh tịnh.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

L T, ngày 8.12.1999

Kính bạch Thầy Tám,

Con kính xin cảm tạ ơn Thầy dù bận trăm công nghìn việc Thầy đã hồi âm cho con. Con đón nhận thư với lòng biết ơn vô vàn.

Từ khi nhận được thư Thầy đến nay con trải qua không biết bao nhiêu khó khăn và thử thách. Cuối cùng một số anh em bạn đạo ở TV đã âm thầm giúp đỡ con về tinh thần lẫn vật chất. Con đã mua được mảnh đất gần TV và đã cất cốc ở đây hơn 2 tháng nay. Từ khi về đây, bệnh tình của con đã giảm nhiều, việc công phu có phần dễ dàng hơn, tối con ngồi 2, 3 giờ khỏe lắm, có điều con ưa bị ngáp. Có Tư nói hễ ngáp là phải xả thiền. Thưa Thầy, bị ngáp có ngồi tiếp được không?

Mặc dù làm nhà trong cảnh thiếu thốn, rất vất vả, con gây hấn di, thế mà ai cũng khen con mắt sáng và mặt tươi tỉnh hơn mọi khi. Con thầm cảm ơn Thầy Tổ và khối điển Vô Vi đã hỗ trợ con, và con nhủ với lòng rạo rạo tu.

Con không hiểu sao người tu không giúp đỡ gì con mà còn gây không biết bao nhiêu khó khăn, nào là tung tin con khủng rồi, là con sẽ bán nhà, bày ra đủ kiểu, làm cho con nản, bán nhà mà đi, con mới về đây cất cốc. Con phải làm gì bây giờ, thưa Thầy?

Kính xin Thầy tranh thủ chút thời gian quý báu cho con đôi lời minh giải.

Con kính lạy Thầy.

P B H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F V, ngày 20/1/2000

B H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 8/12/1999 được biết con đang xây một cốc tu hành trong trở ngại.

Khi thiền bị ngáp, con nên nhai một miếng chanh tươi luôn vỏ thì sẽ bớt ngáp và giải được độc tố trong nội tạng và tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển.

Người tu mà còn hắt hủi người tu là còn trước khí quá nhiều. Cần làm Pháp Luân giải trước, lượng từ bi mới được mở, thiếu từ bi thì lúc nào cũng thích gây hấn và hà hiếp người tu.

Con thật tâm tu thì sẽ động lòng Trời, Đấng Toàn Năng lúc nào cũng tận độ người có tâm tu.

Con thực hành trong thanh tịnh, tương lai sẽ cảm động lòng người hung dữ.

Chúc con tu tiến trong thanh tịnh cô đơn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

THI ĐUA TU THIỀN THANH TỊNH

Chung vui sum hợp sống thâm tình
Sống động thực hành sống sống minh
Giao cảm tình Trời quy một mối
Điện năng phát triển thâu chơn tình

Chơn tình đời đạo khai minh
Sanh sanh diệt diệt chơn tình quang khai
Thành tâm tự tiến tiến hoài
Khai thông nguyên lý nhiệm mầu
Tâm minh trí sáng giải sầu giải mơ
Dù cho kích động thiên cơ
Tự tu tự tiến giờ giờ an vui
Cảm thông nguyên lý đạo mùi
Dẫn thân học hỏi rèn trui thực hành
Khai tâm mở trí hướng thanh
Trời ban tình đẹp thực hành đến nơi
Tai nghe chơn lý phân lời
Tự tu tự tiến hợp thời tiến thẳng
Chẳng còn loạn động khó khăn
Quy y tam bảo cơ căn tiêu tan
Khai thông thức giác nhiều màn
Cùng chung huynh đệ cùng hành cùng tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

55. CHUYỆN NĂM VŨ KHÍ (Tiền Thân Pancayudha)

Người với tâm lý tham...,

...
Biết khả năng bắt dính của Dạ-xoa, hoàng tử lấy quả chùy đập nó. Quả chùy cũng dính vào lông. Hoàng tử nói:

- Nay Dạ-xoa, người chưa nghe ta là hoàng tử có năm loại vũ khí. Khi ta mạo hiểm đi vào khu rừng này do người ngự trị, ta đặt lòng tin không phải ở cung tên ... mà hoàn toàn đặt lòng tin vào ta. Nay ta sẽ đánh ngươi, chỉ một cú đánh, khiến ngươi trở thành cát bụi!

Sau khi hét lên, hoàng tử dùng bàn tay phải đánh Dạ-xoa, bàn tay dính vào lông, hoàng tử đánh với bàn tay trái. tay trái cũng dính. Hoàng tử đá với chân phải, chân phải cũng dính, chân trái cũng dính. Hoàng tử lại la to:

- Ta sẽ đập ngươi tan như cát bụi.

Và chàng lấy đầu đánh nó; đầu cũng dính vào lông. Bây giờ hoàng tử bị mắc dính năm phần vào năm chỗ. Tuy vậy, hoàng tử vẫn không kinh hãi, không chút run sợ, Dạ-xoa suy nghĩ: “Đây không phải là một người bình thường, mà là người phi thường, một con sư tử giữa loài người. Đầu bị một Dạ-xoa như ta bắt, nó vẫn không run sợ. Trước đây, từ khi ta bắt đầu giết người đi trên đường này, chưa bao giờ ta thấy một người như vậy! Sao nó không sợ hãi?” Nghĩ vậy, Dạ-xoa không dám ăn thịt hoàng tử và hỏi:

- Nay thanh niên Bà-la-môn, vì sao chàng không sợ hãi?

- Nay Dạ-xoa, ta tin ở ta nên ta không sợ hãi. Ta biết mỗi cá thể thế nào cũng đi đến cái chết. Nhưng trong bụng ta, ta có vũ khí kim cang. Nếu người ăn ta, người không thể tiêu hóa vũ khí ấy. Vũ khí ấy sẽ cắt nội tạng người thành từng miếng nhỏ, và chấm dứt mạng sống của người. Như vậy, cả hai sẽ bị tiêu diệt. Vì lý do này, ta không sợ hãi!

Theo truyền thuyết, ở đây hoàng tử muốn ám chỉ vũ khí trí tuệ trong nội tạng. Nghe hoàng tử nói vậy, Dạ-xoa suy nghĩ: “Thanh niên Bà-la-môn này chỉ nói sự thật. Chỉ một miếng thịt nhỏ bằng hạt đậu từ thân thể của con sư tử giữa loài người này, bụng ta cũng không thể tiêu hóa được. Ta hãy thả nó ra”. Vì sợ chết, nó thả hoàng tử ra và nói:

- Nay thanh niên Bà-la-môn, chàng là con sư tử giữa loài người. Ta sẽ không ăn thịt chàng đâu. Nay chàng được giải thoát khỏi tay ta như mặt trăng thoát khỏi miệng Rahu (vua thần A-tu-la). Hãy ra đi và hãy mang lại hoan hỉ tốt lành cho bà con, bè bạn và đất nước.

Bồ Tát nói:

- Nay Dạ-xoa ta sẽ đi. Nhưng trước đây, do làm nhiều điều bất thiện, người sanh làm Dạ-xoa độc ác, tay vấy máu, ăn thịt, uống máu người. Nếu nay, trong thời hiện tại, người vẫn làm điều bất thiện nữa, thì người sẽ đi từ cảnh tối tăm này đến cảnh tối tăm khác. Nay người đã gặp ta,

người không thể làm điều bất thiện nữa. hãy biết rằng ai sát sanh sẽ bị đọa vào cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, A-tu-la. Nếu được sanh làm người thì tội ác ấy sẽ đưa đến yếu mạng.

Với cách này và nhiều cách khác, Bồ Tát thuyết về sự nguy hiểm của năm ác giới và lợi ích của năm thiện giới, làm cho Dạ-xoa sợ hãi bằng nhiều hình thức như thuyết pháp, nhiếp phục... khiến Dạ-xoa trở thành nhu thuận, an trú trong Năm giới. Rồi biến Dạ-xoa thành vị thần ở khu rừng, với quyền được thu thuế (được cúng tế), Bồ Tát khuyên nó không được phóng dật. Sau đó, Bồ Tát đi ra khỏi khu rừng, báo tin cho những người ở tại đầu rừng tỏ tường sự việc, rồi nai nịt với năm loại vũ khí, ngài đi đến Ba-la-nại, gặp lại mẹ cha.

Sau một thời gian lên ngôi vua, trị vì quốc độ đúng pháp, ngài làm các công đức như bố thí... rồi đi theo nghiệp của mình.

Sau khi kể pháp thoại này xong, bậc Chánh Đẳng Giác đọc bài kệ:

*Người với tâm ly tham,
Với ý cũng ly tham,
Tu tập theo thiện pháp,
Đạt an ổn khổ ách,
Và tiếp tục chứng đạt,
Đoạn diệt mọi kiết sử.*

Như vậy, sau khi bậc Đạo Sư thuyết pháp đưa đỉnh cao nhất là quả A-la-hán, Ngài giảng Bốn Sự thật.

Cuối bài giảng, Tỳ kheo ấy chứng quả A-la-hán. Bậc Đạo sư kết hợp hai câu chuyện, và nhận diện Tiền thân:

- Thời ấy, Dạ-xoa là tướng cướp đeo vòng ngón tay Angulimala, và hoàng tử với năm vũ khí là Ta vậy.

(còn tiếp)

